ലീല

കുമാരനാശാന്റെ
കൃതികൾ

കാവ്യങ്ങൾ

വീണപൂവ് · ഒരു സിംഹപ്രസവം
നളിനി · ലീല
ബാലരാമായണം · ശ്രീബുദ്ധചരിതം
ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ കുയിൽ ·
പ്രരോദനം
ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത · ദുരവസ്ഥ

കവിതാസമാഹാരം

പുഷ്പവാടി · വനമാല
മണിമാല

വിവർത്തനം

സൗന്ദര്യലഹരി
ഭാഷാമേഘസന്ദേശം

സ്തോത്ര കൃതികൾ

സ്തോത്ര കൃതികൾ

മറ്റു രചനകൾ

മറ്റു രചനകൾ

ലീല

ഒന്നാം സർഗ്ഗം

-1-

“പ്രണയ പരവശേ, ശുഭം നിന-
ക്കുണരുക, യുണ്ടൊരു ദിക്കിൽ നിൻ പ്രിയൻ;
ഗുണവതി, നടുമോഹ നിദ്ര വി-
ട്ടുണരുക, ഞാൻ സഖി, നിന്റെ മാധവി“.

-2-

സരള മധുരമീവിധം വച-
സ്സൊരു വിധി വാട്ടിയ കർണ്ണവീഥിയിൽ
വിരവിനൊടു പതിച്ചു, പിച്ചിമേൽ

വിരള നവാംബുദബിന്ദുവന്നെപോൽ.

-3-

ഉദയപുരമതിന്നുപാന്തമായ്
വിദിത മഹീധര സാനു ഭൂമിയിൽ
സദന സുമ വനത്തിലൊന്നിലു-
ന്മദമരുളും മധുമാസ രാത്രിയിൽ,

-4-

വിലസി നറുനിലാവഴെും ലതാ-
വലയമിയന്ന നിലത്തൊരോമലാൾ
വിലയവിവശമനേി, വീണ പൂ-
ങ്കുലയതുപോലെ കിടന്നിതകേയായ്.
(യുഗ്മകം)

-5-

ക്ഷിതിയിലഹഹ! മർത്യ ജീവിതം
പ്രതിജനഭിന്ന വിചിത്ര മാർഗ്ഗമാം
പ്രതിനവരസമാ,മതോർക്കുകിൽ
കൃതികൾ മനുഷ്യ കഥാനു ഗായികൾ!

-6-

മരുവിയവിടെ മുമ്പു, ദൂരമാം
മരുവിലകന്ന മഹാƒപണങ്ങളിൽ
പരെുവഴി തുണ ചേർന്നു പോകുവോ-
രൊരുവകയാളുകൾ വൈശ്യ വൃത്തികൾ.

-7-

അവരുടെ കുലനാഥനുണ്ടൊരാൾ
അവനിയിൽ വിശ്രുതനർത്ഥപാലകൻ
അവനു തനയയായ് ജനിച്ചു പോ-
ലവികലമാനുഷ രൂപമാധുരീ.

-8-

ഭവന മണിവിളക്കു, സദ്ഗുണ-
പ്രവണതയാർന്നു വളർന്നു നന്ദിനി
അവനു മമതകൊണ്ടു തുല്യമാ-
യവളു, മസുക്കൾ, വസുക്കൾ താനുമേ.

-9-

കല, നിശിതകുശാഗ്രബുദ്ധിയാൾ
പലതു പഠിച്ചിതു ശക്തിപോലെയും
വലിയ ധനികനാം പിതാവുതൻ-
നിലയിൽ വിചക്ഷണ ലബ്ധിപോലെയും.

-10-

സകുതുകമഥ മത്സരിച്ചു താൻ
മികവൊടണിഞ്ഞിതു ശൈശവം മുതൽ
പ്രകൃതിയവളെയംഗകാന്തിയാൽ
സുകൃതി പിതാവു വിഭൂഷണങ്ങളാൽ.

-11-

ലലിത ലലിതമാർന്നു യൗവനം
കുലസുത ലീല-അതാണവൾക്കു പേർ;
ലലനകളുടെ ഭാഗ്യയന്ത്രമാ-
നിലയിൽ മനസ്സു തിരിഞ്ഞപോലെപോം.

-12-

മകളൊടുമൊരിമിച്ചു യാത്രയാ-
യകലെയൊരിക്കൽ വണിഗ്വരൻ, തദാ
സകുതുകമവൾ കണ്ടു വർത്തക-
പ്രകരമടുപ്പതു താവളങ്ങളിൽ.

-13-

കൊടിയ വെയിലുമുഗ്രവായുവും
പൊടിയുമിടഞ്ഞു മഹാമരുക്കളിൽ
കടലിൽ ബഹുചരക്കുമാളുമായ്
പടവുകൾപോൽ വരുമൊട്ടകങ്ങളും,

-14-

പടകുടികൾ വടിഞ്ഞു കുന്നുതൻ-
കൊടുമുടിവിട്ട വലാഹകങ്ങൾപോൽ
നടുവഴികളിൽ നീണ്ടവാഹന-
പ്പടയൊടുപോമുരു സാർത്ഥവാഹരും.

-15-

പല ജനത, പലേ നിബന്ധനം
പല നഗരം പല വേഷഭാഷകൾ
പലതുമിതുകണക്കണഞ്ഞുക-
ണ്ട,ലമവൾ മോദവുമാർന്നു ബോധവും.
(വിശേഷകം)

-16-

വിഭവ,മതുകണക്കെ വിദ്യ,യീ-
സുഭഗത, ശോഭന, യൗവനാഗമം;
ശുഭഗുണയിവയിൽ ചരിക്കയാ-
യഭിമതവാപിയിൽ മുഗ്ദ്ധഹംസിപോൽ.

-17-

കരുതരുതുരു ഭുതികാർകിലും
സ്ഥിരശുഭയാണിഹ ലീലയെന്നു നാം;
പരമരുചിരമാമഹർമ്മുഖം
ചരമധരോപരി കാറു നിൽക്കവേ.

-18-

ശരി, ഹതവിധിയായ മേഘമാർ-
ന്നിരുളുപരന്നിത, ലോകയാത്രയിൽ
മുറുകി വലിയ കോളു, കന്യയാം
ചെറുകളിവഞ്ചി കുടുങ്ങിയാടലിൽ.

-19-

വിജയപുരനിവാസി, വർത്തക-
വ്രജപതി, യാവഴിപോന്നുവന്നൊരാൾ
സ്വജനമൊടുവരിച്ചു ലീലയെ,

നിജസുതനായി വധൂകരിക്കുവാൻ

-20-

കമന, നഥ മകൾക്കവൻ യുവാ

സമധനവംശനിണങ്ങ്ങുമന്നുതാൻ

മമതയൊടുമുറച്ചുചയ്തുപോയ്

സമയവുമങ്ങ്ങനയൊർത്ഥപാലകൻ.

-21-

അവിഹിത മിഹ രക്ഷ്യരോടരൊരാൾ-

ക്കവികലമാം പ്രഭുഭാവം; അല്ലതും

യുവജനഹൃദയം സ്വതന്ത്രമാ-

ണവരുടെ കാമ്യപരിഗ്രഹച്ചേരയിൽ.

-22-

'മദന'നിതി പുകഴ്ന്നു, മാധുരീ-

സദനമതായ സഖാ, ഗുണോത്തരൻ,

സദന നികടവർത്തിയുണ്ടൊരാൾ;

ഹൃദയമവന്നവൾ നൽകി മുന്നമേ.

-23-

ദുഹിതൃപരിണയോത്സവം യഥാ-

വിഹിതമൊരുക്കി വഴിക്കുവർത്തകൻ;

അഹഹ! പിതൃനിയോഗഖിന്ന, ദു-

സ്സഹമഴലപ്പൊഴറിഞ്ഞു ബാലിക.

-24-

പഴകിയതരുവല്ലി മാറ്റിടാം,

പുഴയൊഴുകുംവഴി വറേയൊക്കിടാം,

കഴിയുമവ;-മനസ്വിമാർ മന-

സ്സൊഴിവതശക്യമൊരാളിലൂന്നിയാൽ.

-25-

ഗുരുജനവചനം, കുലക്രമം,

തരുണികൾ തന്നുടയെസ്വതന്ത്രത,

കരുതിയിവ മറച്ചു കാമിതം

കരുമന പൂണ്ടിവൾ കാട്ടി ലൗകികം.

-26-

വിനയവതിയുഴിഞ്ഞു വിട്ടിടാം

ജനകഹിതത്തിനു തന്നെ തൻഹിതം;

അനഘനവ,നനന്യരാഗ,നാ-

യനുകനയെങ്ങ്ങനയൊഴത്തുമാർത്തിയിൽ?

-27-

കദനമതൊഴിയാതെ കഷ്ടമീ-

മദനഗതാശയ മാഴ്കി,-നിഷ്ഫലം

വിദയനിയതി, ദുസ്തരൗഘ,-യാ

നദിയയെതിർത്തൊരു ജന്തുനീന്തുമോ?

-28-

സ്ഫുടമഥ വകതറ്റെിയറേുമ-

ക്കൊടിയിയലും ധ്വജകോടിയന്നെപോൾ

ഒടുവിലവൾ വിവാഹമംഗളം
തടവി ഗളത്തില,നിഷ്ടദർശനം.
-29-
സുതയിലകമലിഞ്ഞു തൽപതി-
ക്കതി ഗുണിതം ധനമകോി പൊൽധനി
നദി വഴിയുദധിക്കുമകേുമി-
ങ്ങുദക സമൃദ്ധി ഘനാഢ്യനാം ഗിരി.
-30-
പ്രണയിയൊടു പിരിഞ്ഞു നാഥനോ-
ടണവതിനാക്കുമവൾക്കഴെുന്നഴൽ,
ഇണയയെകലെ വിട്ടു ദുരെ നിൽ-
ഘ്യൃണമിഹ വിറ്റ കപോതി ചൊൽകിലാം.
-31-
ഘനരുജയൊടു യാത്ര കൂട്ടുമ-
ജ്ജനക വിയോഗ മറിഞ്ഞതില്ലവൾ;
മനമഭിഹതമസ്തരാഗമാം,
സ്വനമിയലില്ല തകർന്ന വീണയിൽ.
-32-
സുതയുടെ മുഖമാധികർശിതം
ഗതനഥ ഖദേമൊടോർത്തു വൃത്തകർ;
അതു നിജ വിരഹാർത്തി മൂലമെ-
ന്നഥ കരുതീട്ടവനാശ്വസിക്കയായ്
-33-
വരസുഖ വിഭവങ്ങൾ മേക്കുമേ
വരനരുളുന്നതവൾക്കു ദു:ഖമായ്;
നരഹൃദയമതിന്നു ഭാവനാ-
പരികരമങ്ങെനെ, ഭോഗമങ്ങെനെ.
-34-
പതി പിതൃ കൃതനോർക്കിൽ യോഗ്യനാം;
കൃതമതിയാമവൾ,-എന്തഹോ ഫലം!
ക്ഷിതിയിലൊരു പുമാന്റയെന്നിയേ
സതികൾ പരന്റെ ഗുണങ്ങൾ കാണുമോ?
-35-
ഘടന പതി വിലാസി ചെയ്കിലും
പിടമൃഗനത്രേ കൃപാർദ്രയാകിലും
സ്ഫുടമകലിയാതെ മവേിനാൾ
തടശില പോലെ തരംഗലീലയിൽ.
-36-
ദിനവു,മിതു കണക്കെ മാസവും,
പുനരഥപോ,യതി ദീർഘമബ്ദവും;
ഗുണവതിയവൾ നിന്നു നിഷ്ഠയിൽ
പ്രണയജമാമഴലത്തെി കാഷ്ഠയിൽ.
-37-

‘പിണയുമിനി വിപത്ത,ശക്തയീ-
പ്രണയിനി’യന്നെഥ ഹന്ത! കാട്ടിനാ▯
ക്ഷണ,മകരുണ, മന്യവദൈവം
ഗുണ പരിണാമ പരീക്ഷക▯ വിധി!
-38-

അവളുടെ ശയനീയ ശായിയാ-
മവന▯രു ഷസ്സിലുണ▯ന്നിടാതയൊയ്;
യുവതയവെിടെ? - ജന്തുവിന്നു ഹാ!
വിവൃതകവാട,യനാരതം മൃതി.
-39-

അയി സുഭഗ! വടിഞ്ഞു ഭൂമി നീ,
പ്രിയയുടെ രാഗമറിഞ്ഞതില്ലടെ▯,
നിയതിഹതനിത▯ക്കുകി▯ ഭവാ▯!
സ്വയമഭിമാനകൃതാ▯ത്ഥനങ്കിലും.
-40-

ഒടുവിലഹഹ! ബന്ധുര▯ദനം
നടുവിലശങ്കമവന്റെ യായുട▯
ചടുലശിഖയി▯ നി▯ദ്ദയ▯ദ്യമ▯
ഝടിതി ദഹിച്ചു ചിതാഹുതാശന▯.
-41-

വിവിധ ഹൃദയവൃത്തിവിദ്ധയായ്,
വിവശതയാ▯ന്നു, വിതന്തുവാമവ▯
മൃഗയുവതി കിരാതമുക്തയായ്
വൃകനിര ത▯വഴി ചന്നെുവീണപ▯▯.
-42-

“പതിയെ യനുമരിച്ചു പുണ്യവും,
സതിക▯പറെുന്നു, സമഞ്ജ, സൗഖ്യവും
വിധവ,വിദയ,വക്രശീലയീ-
വിധമിഹവാഴുകയായി പാപ ഞാ▯!!
-43-

പലരിനിയശുഭങ്ങള▯ത്തിടാം,
പലരപവാദശരങ്ങ▯ തൂകിടാം,
ഹതയിവളി▯;-അഹ▯! ഗുണത്തിനാം
പതിവനിതയ്ക്കനഭീഷ്ടനങ്കിലും
-44-

പരമരിയ കിനാവിലെ പ്ഫലം
പറക, മന:ഖഗ, നീ ഭുജിക്കുമ▯?
ഉരുരസമതുന▯ക്കിയതേി▯ നീ
മരുവിയി,താക്കനി വീണുപ▯യിതര!“
-45-

ഇതി പലവിധമ▯ത്തുഴന്നു ത▯-
മതി, യവളന്നുരു പീഡതടേിനാ▯;
എതിരിടുമഴ▯താങ്ങുമാരു, മാ-
▯ക്കതിരുജ ഭാവിഭയങ്ങ▯ ന▯കിടാ?

-46-

ഇളകിലുമിതുപോലവർക്കുടൻ
ഗളിതഭയം, മദനോന്മുഖം മനം,
കള ഝടിതി പറിച്ച്ചുഖിന്നമാം
മുളയതുപോലെ മുതിർന്നു പൊങ്ങുവാൻ.

-47-

വിനയവിഹിതദുഃഖ,വശ്യൈയീ-
യനുകനു മാനസപത്നി മുന്നമേ,
പുനരവരിലനിന്ദ്യ മംഗനാ-
ജനമതിനന്നു പുനർ വിവാഹവും,

-48-

വിശസനമതിൽ വാടിവീണിടും
ശ്വശുരരെ വിട്ടവൾ വല്ലവാറുമേ,
മദനനരികിൽ വാണു രമ്യമാ-
‘മുദയപുരി‘ക്കു മടങ്ങിയാത്രയായ്.

-49-

പരിജനമൊടു തണ്ടിലേറി വൻ-
പെരുവഴി തള്ളിയഖേദമുത്സുക,
ഒരു വഴിയെയൊഴുക്കു കാറ്റുമായ്,
ത്വരയൊടു പോം ചെറുതോണിപോലിവൾ.

-50-

പരിസര മതിലെത്തി ലക്ഷ്യമായ്
ചിരവിധുരം പിതൃസൗധമെങ്കിലും
ഉഴറിയുടനവൾക്കു തൃഷ്ണയാൽ
മിഴി, മദനാകൃതി മുമ്പു കാണുവാൻ.

-51-

പുനരുരു ദമ മാർന്നടുക്കുമ-
ഗ്ഗുണവതി ശൈശവ ഭാവനീതയായ്
ജനക ജനനിമാരെയോർത്തു കാൽ-
ക്ഷണമിടരാർന്നിതു കുട്ടിപോലവൾ.

-52-

“ചിരവിരഹിതരെന്നെയിന്നു ഹാ!
വിരവൊടു കണ്ടിടുമച്ഛനമ്മമാർ
ചൊരിയുമുടനെയശ്രുഹൃഷ്ടരായ്,
ചരിതമറിഞ്ഞഥ ഖിന്നരായുമേ!

-53-

ബത! ബഹുതരഭാഗ്യമഗ്നയാം
സുത ഹതദൈവ, യിവണ്ണമായിതേ!
ഹിതജനക, ഭവാനെ ഹേതുവായ്
സ്ഥിതിയിതിനോർപ്പതു, മോർത്തുമില്ലിവൾ.

-54-

തരുണിയുടെ ബലം വിശുദ്ധി, വേ-
റൊരു പൊരുളല്ലബലയ്ക്കതേ ബലം;
പരമതിനിഹ ഭംഗമേകുവാൻ

കരുതിയ▯രള▯ വിധിയത്രെ ഘ▯രനാം!

-55-

പ്രഭുതയിതഥവാ നിനക്കുതാ-

നഭിജന സങ്കട ദശേച▯യ്യമേ,

അഭയമണവു നിന്നെ ഹാ! ജനം,

പ്രഭവ മന▯ത്ഥപരമ്പരയ്ക്കു നീ!

-56-

അകതളിരയെറുപ്പു ഹന്ത! ധീ-

വികലതയകേ വലപ്പു,വത്രെതാ▯,

അകരുണമനവദ്യ ല▯കരെ-

പ്പകയ▯ടുക▯വു പിശാചവൃത്തി നീ!“

-57-

പലതിതി ഭയശ▯കരാഗ സം-

കുലമുഴറിക്കമനിക്കു ത▯ക്ഷണം

ചല ഹൃദയ മിയന്നു ചിത്രമാം

ജലധരകാല ദിനാന്ത ലക്ഷണം.

-58-

അഥ ശിബികയിറക്കി വാതില▯,

ദ്രുതമവ▯ ന▯ക്കി ഗൃഹം ഗത▯ത്സവം;

വ്യഥതടവി; യകത്തു നിന്നുട▯-

ഭൃതകരണഞ്ഞു-പിതാക്കളല്ലഹ▯!

-59-

പരിജനമുരചയ്തു, ത▯പിതാ-

ധരണി വടിഞ്ഞ▯രു മാസമായതും

പരെുകുമഴ▯ കടൊ▯ ചിതാഗ്നിയാം

സരസിയി▯ മുങ്ങി ജനിത്രിപ▯യതും.

-60-

പരമിവളഴലാ▯ന്നത▯തുവാ-

നരുതഥവാ-ദൃഢരാഗബന്ധമേ,

പരഭയമതി▯ നിന്നു ജീവിതം

കരയണയിക്കുമദൃശ്യബന്ധു നീ!

-61-

അവികലമഥ തന്നധീനമാ-

യവധി വടിഞ്ഞ പിതൃസ്വമങ്കിലും

അവിടെ വിലമതിച്ചത▯ന്നുതാ-

നവളതു തന്റെ സഖീസമാഗമം.

-62-

ചിരവിരഹമകന്നു ത▯ഴിയാ▯

പരമഥ മ▯ദ മിയന്നുവങ്കിലും

വിരവ▯ടു പറയണേ്ടിവന്നു ഹാ!

വിരസതരം മദനന്റെ വാ▯ത്തതാ▯.

-63-

പ്രതിഹതികളകന്നഭീഷ്ടനാം

പതിയുടെ വഴ്േചയിലാശ തടേവേ

ചതുരയിവളൊഴിഞ്ഞു,ചൊല്ലുവാൻ
മുതിരുവതാരതു ലീലയോടഹോ!
-64-

അപഥമതിലവൾ നടന്നതി-
ല്ലപരയയെന്തതുമില്ല നാരിയായ്
അപകൃതനവളോടു വരൈമി-
ല്ലപചയ മാർന്നതുമില്ല സൗഹൃദം.
-65-

അരിയ മകളെ വിട്ടുവർത്തകൻ
തിരിയെ നിജാലയമെത്തിയോരുനാൾ,
ചരിതമവനറിഞ്ഞു, പിന്നയൊ-
പ്പുരിയവനബ്ബത! കണ്ടതില്ലപോൽ!
-66-

ചെറുതു വികലബുദ്ധിപോലവൻ
തിരിയുവതന്നു സഖാക്കൾകണ്ടുപോൽ,
ഒരു കഥയുമതിന്നുശേഷ മി-
ങ്ങറിവതു മില്ലൊരു തുമ്പുമില്ലപോൽ.
-67-

വിധുരതയൊടു നീ തിരഞ്ഞൊരാ
നിധിയിത ഹാ! സതി, ശൂന്യഭാണ്ഡമായ്
ധൃതി തടവുക, യാർന്നിടാം ശുഭേ,
ച്യുതിയിഹ, ചുണ്ടിലണഞ്ഞപയേവും
-68-

ഇടരിനവധിയെത്തുവാനഹോ
തുടരുകയായ് സ്ഥിരശീല പിന്നെയും
ഇടയിലിഹ മഹാനിപാതയാം
തടിനി കണക്കെ തകർന്ന ജീവിതം.
-69-

പ്രിയതമനിലഥ പ്രവൃദ്ധമായ്
പ്രിയതയവൾക്കകതാരിലഞ്ജസാ
സ്വയമവനിവൾ മൂലമല്ലി ഹാ!
നിയതമകന്നു ജനാവലോകനം.
-70-

പ്രണയി, നിയത രാഗപാത്രമാം
പ്രണയിനിയാൾക്കപരാധിയെങ്കിലും;
ഗുണനിധിയിവനോടവൾക്കഴെും-
ഗണനയതോർക്കുകിലത്രയേറേണം?
-71-

അവിരളമഥപെയ്തു കണ്ണുനീ-
രവൾ, കുലനായിക, പോക്കി നാളുകൾ;
അവിഹിതത മറച്ചു നിന്നു ഹാ!
യവനിക പോൽ പിതൃശോക സംഗതി.
-72-

പ്രഥിതരഥ യുവാക്കളത്തിപോൽ
സ്ഥിതിയറിയാതെ മനം ഹരിക്കുവാൻ;
വ്യഥിത, യുഡു ഗണങ്ങൾ ചൂഴിലും
ഗത വിധുവാം നിശപോലെ വാണിവൾ.
-73-
കൊതിയസുലഭ വസ്തുവിങ്കലായ്
മതികടു മാറിനി മാഴ്കുമത്രെനാൾ
വിദുഷിയിവൾ-അഹോ! നിനയ്ക്കുകിൽ
ഹൃദയികളിങ്ങനെ തന്നെ ധന്യരാം.
-74-
വിലയെഴു മനുരാഗ മത്തലാൽ
തുലയുവതല്ല; മറിച്ചു മേൽക്കുമേൽ
വിലസിടു, മടിയറ്റേ വള്ളിപോൽ,-
ലുലയതിലൂതിയ പൊന്നുപോലെയും.
-75-
വാടിപ്പൽ കൊടി,യനുവാസരം വലഞ്ഞാ-
ളവേം, തല്പ്രിയതമനെ വിദഗ്ദ്ധയിഷ്ടതോഴി
തേടിപ്പോയ്, ശ്രുതിയുടെ ദൂരലീനമാകും
ഭാവത്തെ പ്രണിഹിതയായ ബുദ്ധിപോലെ
-76-
ഓരാണ്ടവൾ തിരഞ്ഞു കണ്ടൊടുവി-
ലേകയായ് രാത്രിയിൽ
സ്ഥിരാശ്രുതയൊരാബ്ദികീ, സുതിഥി-
പോലെ പോന്നത്തിനാൽ;
ചിരാർദ്ദിത ശയിച്ചു ചന്ദ്രികയി-
ലോർക്കുവിൽ 'ലീല'-യാ-
വരാംഗിയൊടണഞ്ഞു വാങ്മധു-
പൊഴിഞ്ഞതിത്തോഴി താൻ.

രണ്ടാം സർഗ്ഗം

-1-
മൊഴി കേട്ടിമവെട്ടി വീർത്തുടൻ
മിഴി ചാച്ചമ്പൊടു നോക്കി തോഴിയെ,
അഴൽ നീക്കു മുഷസ്സയൊർത്തിയാ-
ലുഴലും പദ്മിനിപോലെ സുന്ദരി.
-2-
സമഭിജ്ഞ കലർന്നു വിസ്മൃത-
ക്ലമ, കതൈ്താരുകൾ പൊക്കിയോമലാൾ
സമസൗഹൃദ, താങ്ങിയംഗ മു-
ന്നമനോർക്കം തഴുകീടിനാൾ സഖി.
-3-
നിമിഷം സ്ഥിതി നോക്കിനിന്നു, സം-
ക്രമിത സ്നേഹേ, മൊഴുക്കുലയ്ക്കയാൽ

കമലങ്ങൾ കണക്കെ തങ്ങളിൽ
കമനീയാസ്യകളാഞ്ഞു പുൽകിനാർ.
-4-
“പ്രിയനങ്ങു സഖീ,യനാമയ
ക്ഷയമില്ലല്ലിയവന്നു; ചൊല്ലു നീ;
പ്രിയവാദിനി, നിന്നൊടാ ചിര-
പ്രയതൻ പോന്നു വരാഞ്ഞതെന്തവൻ?”
-5-
പ്രണയാതുരയവേമന്തരാ
തുണയാം തോഴിയെ നോക്കിയോതിനാൾ;
ക്ഷണമാ സുകുമാരി മലേഴെും
മണലിൽ പാടുതലോടി നിന്നിവൾ.
-6-
“പറകൾ പ്രിയതോഴി”യെന്നഹോ!
മുറയായാളുടനല്പഭാഷിണി,
“പറയാം സഖി”യെന്നുരച്ചു പുൽ-
ത്തറയിൽ താങ്ങിയിരുത്തി മാധവി.
-7-
ഉരചെയ്തു: “പൊറുക്ക, സംഭവം
വരുമൾ തോഴിയതാതുതൻ വഴി
പരിണാമി മനുഷ്യജീവിതം
സ്ഥിരമാം സ്നേഹമനാഥമൂഴിയിൽ.
-8-
അറിവില്ലനുരാഗമേറെയൊ-
ളറിവോർ തെറ്റിടു, മൊക്കെയൊക്കുകിൽ
നിറവേറുകയില്ല കാമിതം,
കുറയും ഹാ! സഖി, ഭാഗ്യശാലികൾ.
-9-
പ്രിയതോഴി! യിതോർത്തുമിന്നു നിൻ-
പ്രിയനസ്വസ്ഥനതോർത്തുമൊക്കെ നാം
ഭയമെന്നു നിനയ്ക്കു ഭാവി, നിൻ
ഭയമെന്നാലതു ഭാഗ്യമെന്നുമേ.”
-10-
സഖി ചൊൽവതിനുള്ളിലാപ്രിയോ-
ന്മുഖി ചോദിച്ചിതു പാരമാർത്തിയാൾ.
“അയി തോഴിയസൗഖ്യമെന്തഹോ!
ദയിതന്നെന്തു തടസ്ഥയായി നീ?
-11-
നരനേതു വിപത്തുതാൻ വരി-
ല്ലുരചെയ്തീടുകയജ്ഞയല്ല ഞാൻ,
പരമാ മുഖമൊന്നു കാണുവാൻ
ത്വരയുള്ളിൽ-തരമാകുമോ സഖീ?”
-12-

ഇതുകടേ്ടനുകമ്പയറേി നീ
ഷ്കുതുകം വാ□ത്ത തുട□ന്നു ത□ഴിയാ□
സ്ഥിതിയ□ത്തു വിഡംബനാ□ത്ഥമായ്
കൃതി കകൈക്ക□വു ചിലപ്പ□ഴവേരും.
-13-
“മരുഭൂക്കളിന□ക്കയെപ്പുറ-
ത്തുരു ദൂരത്തുപദക്ഷിണാപഥം
ഉരസുന്നു നഭസ്സ ‘വിന്ധ്യ’ നാം
പുരു മഘോംബരഡംബര□ ഗിരി.
-14-
പരിണാഹമഴെും മഹാവനം
ഹരിതാഭം തടവുന്നു സാനുമാ□
പരപാ□ശ്വ മതി□ ചരിപ്പു സ-
സ്വര ‘രവോ’നദി സാഗര□ന്മുഖി.
-15-
അവിളംബ മണഞ്ഞു കണ്ടുഞാ-
നവിടെ സ്സ□ദരി, നിന്റെ കാന്തനെ;
അവനനെ്നറിയില്ല, ദുഃസ്ഥനാ-
ണവനത്തിന്നു വനത്തിലില്ല□രാ□
-16-
തനിയയേഴ□ പൂണ്ടു-ത□ന്നിടും
കനിവാ□ക്കും-കൃശഗാത്രനായവ□
വനവഹ്നി തക□ത്ത ശലൈമ□-
ത്തനവദ്യാകൃതിയസ്ഥിശഷേനായ്
-17-
മൃഗപക്ഷികള□ടു ച□ന്നുട□
ഭൃഗുവി□ പ്രതേസമം നടന്നിടും
അകലത്തിലു മാളു കാ□കിലാ-
വികലാത്മാ വിടുമപ്പ□ഴ സ്ഥലം
-18-
അതുക□ണ്ടഫല പ്രയാസയാ-
യതുല സ്നഹേനിധേ, മടങ്ങിന□,
കൃതകൃത്യതയങ്ങെങ്ങസാധ്യമാം
കൃതിയി□-കടേ്ടിതു പിന്നെ വാ□ത്ത ഞാ□
-19-
പലജന്തുപരീതനാമവ□
നില കണ്ടാ□ദ്രതയാ□ സനാഥക□,
മല വടേ്ട വടിഞ്ഞു ദൂരവേ
വിലപിപ്പൂ, സഖി! വടേനാരിമാ□.
-20-
അവര□തിയശഷേമ□മലേ
വിവരം കാനനപക്കണസ്ഥക□
പുരവാസിക□ തന്നനാ□ജ്ജവം
തിരിയാത്ത□രതിശുദ്ധശീലക□.

-21-

ഇവർ കണ്ടൊരു രണ്ടുകൊല്ലമാം,
സവിധത്തിൽ സഖി, യന്നു സുന്ദരൻ,
അവശൻ ബത! 'ലീല' 'ലീല'യെ-
ന്നവിടപ്പെപ്പാടി നടന്നു പാലവൻ."

-22-

ഇതുകടേട്കതാൻ ഞടുങ്ങിയുൾ-
സ്രുതമായശ്രു കവിൾത്തടങ്ങളിൽ
വിതതക്ഷേണയാൾക്ക്; വിസ്ഫുരി-
ച്ചതു, കണ്ടാൻ സഖി വണ്ണിലാവതിൽ.

-23-

ഇടറുന്നിതു കണ്ഠമസ്സഖി-
ക്കുടനാശിക്ഷിത ചിത്തമാരഹോ!
തുടരുന്നിതു ചാെക, കമ്പക്കയും
സ്ഫുടമന്യോന്യമറിഞ്ഞു മാർത്തികൾ.

-24-

"പ്രിയ വല്ലഭയപ്പെപ്പിരിഞ്ഞു ഹാ!
ദയനീയൻ തിരിയുന്നു"വനെന്നു താൻ
നിയതം കരുതി കിരാതിമാർ
സ്വയമോരും സഖി, സത്യമാരുമേ,

-25-

പലരീകഥ മൂളുവോർ, കൃതി-
ച്ചലിവോടും, സ്ഥിരരാഗലോലകൾ
മലയത്തിക, ളതേു ജാതിയും
കലരും പ്രാകൃത ചിന്തയൊന്നുതാൻ.

-26-

പരമത്ഭുതമന്തുനിൻപ്രിയൻ
ചരലോകത്തെ വശീകരിക്കുകിൽ
ഒരു യോഗിയി വണ്ണമൻപഴൊ,-
നരരോടും സഖി ദവേരോടുമേ.

-27-

അനുരാഗമതാണവങ്കലാ-
ലന്നവശം വിട്ടു നിസർഗ്ഗ ചഷേ്ടകൾ,
വനസത്ത്വകുലങ്ങൾ ചുഴ്വതി-
ന്നവനെ,പ്പൂവിനെ മക്ഷികാളിപോല്.

-28-

അഥവാ-മൃതകല്പനിപ്പഴൊ-
പ്രഥമാന പ്രണയാർത്ത; നോക്കുകിൽ
കഥയും, സുകുമാരി, പിന്നെ, നിൻ
വ്യഥയും നീട്ടുവതനെ്തിനിന്നു ഞാൻ?

-29-

സ്ഥിരമാത്മനിബന്ധനം സുഖം,
പരതന്ത്രം സുഖമൊക്കെ ദു:ഖമാം
പരമാർത്ഥമുരപ്പൊ തോഴിഞാൻ,

കരുതീടൊല്ല കഠോരയെന്നു നീ.

-30-

നില നിൽക്കുവതെത്ര കാലമു-

ജ്ജ്വലമാമി പ്രണയോഷ്ണരശ്മിയിൽ

വിലയോന്മുഖമായ തിങ്കളിൽ

കലപോൽ ഹാ! സഖിതഞ്ഞേഞ്ഞുതഞ്ഞേഞ്ഞവൾ.

-31-

കൃശമാക്കൊല കണേു ജീവിതം

കുശലേ, നിൻ കുശലം നിനയ്ക്ക നീ;

ശിശിരാർദ്ദിതമാദലം സഖീ,

ഭൃശമിത്തനെന്നലിൽ വീണടിഞ്ഞുപോം.

-32-

കഥയിങ്ങനെ, പിന്നയെുത്തമം

വിധുരേ, നീയിതു വിസ്മരിക്കയാം

അഥവാ-ചില കാലമാസ്ഥയാൽ

മധുരസ്വപ്നസമം സ്മരിക്കയാം.

-33-

അനപത്യമതാം കുലത്തിനും

മനമെത്താത്ത മഹാധനത്തിനും

കനിയും സ്വജനത്തിനും സഖീ-

യിനിയിങ്ങോർക്കണ, മകേനാഥനീ

-34-

അതു നിൽക്കുക, ഭാഗ്യവാനവ-

ന്നിതു താനെന്തൊരു ചാരിതാർത്ഥ്യമാം?

അതിലോകമനോഹരാംഗി, നിൻ-

മതി തൽപ്രമേ വിധയേമായിതേ!

-35-

നിരുപിക്കുക, നീ വരിപ്പൊരാ-

പ്പുരുഷൻ വകൈൃത മനേി,യനെ്തതിൽ?

അരുളും ഭ്രമമൊന്നു കാൺകിൽ നിൻ

തിരുമയെ് സുന്ദരി, നാരിമാർക്കുമേ

-36-

അതിനാൽസ്സഖി, യന്നെു ചൊല്ലവേ

ശ്രുതിരണ്ടും ബത! പൊത്തിയാതുര,

'മതി, കാന്ത ഗുണാവമാനിനീ,

മതി' യന്നൊശു തടുത്തി തോതിനാൾ

-37-

'അയി, ചാരുതരാന്തരംഗനെ

ദയിതൻ, ദവേസമൻ, മഹാമതി,

സ്വയമോർപ്പവനല്ലതോഴി, മൃൺ-

മയമീ ഭംഗുര ഭംഗിയാ മുടൽ

-38-

രതി നിത്യമൊരാൾക്കൊരാളിലായ്

സ്ഥിതിചയെ്കിൽ സഖി പണ്ണിനാണിനും

അതിലും വലുതില്ലഹോ! വ്രതം;
ധൃതിമാനനെന്തൊരു ധന്യനപ്പ പ്രിയൻ!
-39-

അവനെ പ്രണയക്കൈ വൃത്തിയാൽ
കബളിപ്പിച്ചു നൃശംസ ഞാൻ സഖീ;
നവരാഗി ഗണിച്ചതില്ലിവൾ
ഭവനാവസ്ഥയു,മന്റെ ശോഭയും
-40-

അഥവാ, പറയണ്ടേ, യൊപ്പുതൻ-
ക്കഥ ഞാൻ, തോഴി, യനാദരോക്തികൾ
വ്യഥ മാറ്റുകയില്ല; വണ്ടേ, യു-
ന്മഥനം ചയ്യുമതറേയെന്മനം.
-41-

അയി, പിന്നെ വിലപ്പനായ മൽ-
പ്രിയനിൽ സ്നഹേമഴൊത്തനിൽ പ്രിയം
നയമാക്ക;-യനിക്കു നരകണം
സ്വയമറ്റേം രുജ പക്ഷപാതിനീ!
-42-

ഉരചയ്വ നവ ന്നധീനമത്ര
സ്ഥിരമാം ചതേന; യുക്തിയാൽ സഖീ,
കരുതായ്ക കരസ്ഥമാക്കുവാ-
നരിയും ജ്വാലയെ, യിന്ധനം വിനാ
-43-

ഒരു കില്ലിനിവണ്ടേ, ദൂരവും
നിരുപിക്കണ്ടേ, നയിക്കയന്നെ നീ
വിരവിൽ സ്സഖി, ജീവിതശ്വേരൻ
മരുവന്നതേതൊരു ദിക്കിലങ്ങെിലും
-44-

ഇവകടേട്ടു കുഴങ്ങി, തോഴി തൻ
വ്യവസായം ദൃഢമോർത്തു കണ്ടുമേ
സഖിയാൾ, നിജ കൃത്യബോധമാം
ശിഖി ധൂമാകുലമാകയാലവൾ
-45-

‘ഇത വള്ളെിയുദിച്ചു; വാടിയിൽ
ബത! കൂവാൻ തുനിയുന്നു പക്ഷികൾ
സ്ഥിതി രാവിനു മാറിടുന്ന മു-
മ്പതി ദൂരം സഖി, പോക പോക നാം’
-46-

ഇതി പിന്നയെു മിദ്ധരാഗയാ-
ളധികോക്കണ്ഠ മഹോ ത്വരിക്കവേ,
മതിശാലിനി, വാച്യ ഭീതിയിൽ
ക്രുധയാൾന്നിങ്ങനയെോതിനാൾ സഖി
-47-

മുറ മുഗ്ദ്ധമതേ, മറന്നു നീ
പുറമേ സ്വൈരിണി പോൽ ചരിക്കയോ!
പറകങ്ങെനെ സമ്മതിപ്പു ഞാൻ
വറുെമുന്മാദികൾ തന്റയെിത്തൊഴിൽ?
-48-
അതുപോട്ടെ, സുദീർഘയാത്രയാ-
ണതുമല്ലോർക്ക, സുഖാസനോചിതേ,
അതി ഭീകരമങ്ങു വിന്ധ്യപ-
ദ്ധതി? നാമങ്ങസഹായ നാരിമാർ?
-49-
ഇവയൊക്കയെുമാട്ടെ; തോഴി,യ-
ങ്ങവിടെക്കാണുവതപ്പുമാനെ നീ?
അവനെത്തിരവോൾ തിരഞ്ഞുപോം
പവനൻ തന്നെ വനാന്തരങ്ങളിൽ!
-50-
പരമിന്നതുമല്ലിതോർക്ക നീ
വരനില്ലാത്ത വിവാഹഘോഷമാം;
സ്ഥിരമല്ലസുബന്ധമോർക്കു; മാ-
നരകങ്കാള മതല്ലേമത്രെ നാൻ?
-51-
അതിവത്സല ഞാൻ; പരം സദാ
മധുരിക്കാ സഖി, സത്യഭാഷിതം
ബുധരപ്രിയസത്യമോതുകി-
ല്ല,തു കേൾ നീതി; യിതോർക്ക സൗഹൃദം
-52-
വിധി വിശ്വസുഖം സ്വദിക്കുവാൻ
മതിയും മർത്ത്യനു നൽകി രാഗവും;
രതിയാലസമീക്ഷ്യകാരിയാം
സുധി ധാതാവയെനാദരിക്കയാം
-53-
സ്ഥിതിയോർത്തു കഥിപ്പൂ നന്മ ഞാ-
നതി മോഹാകുല മിന്നു നിന്മനം
അതിനാൽ വിരമിക്ക; പോകുകിൽ
ക്ഷതിയുണ്ടാം സഖി, മാനഹാനിയും
-54-
പരമിമ്മൊഴി പീഡ നൽകി, യ-
ക്കരുണാർഹയ്ക്കു, കുലായമെത്തുവാൻ
ചിറകാശു വിതിർത്തുയർന്നിടും
ചറുെ പക്ഷിക്കു ചുഴന്ന കാറ്റുപോൽ
-55-
പുനരങ്കെിലു മൂഢശക്തിയാം
മനതാർ വിങ്ങിയുടൻ വിടർന്നപോൽ
അനവദ്യ ഗുണാഢ്യ തൂവിയീ-
ഘനസൗരഭ്യമിയന്ന വാണികൾ;

-56-

“വിഹിതാവിഹിതങ്ങളോർത്തയേ,
മഹിത സ്നേഹമഹോ മറക്കൊലാ;
ഇഹ ധർമ്മരഹസ്യമന്തരാ-
നിഹിതം, നിത്യവിഭിന്നമാം നയം

-57-

അറിയും ജനനീതി സീമയെ-
ത്തിറമായ്ക്കാക്കുമപൂർണ്ണരാഗികൾ;
നിറയും രതി ലോകസംഗ്രഹം
കുറിയാക്കാ, സഖി, കൂസലാർന്നിടാ

-58-

സുപരീക്ഷിതമിപ്പൊഴെന്മന-
സ്സപശങ്കം സഖി, മുമ്പിതല്ലേകിൽ,
ത്രപ വിട്ടിവൾ ചെയ്യുമായിരു-
ന്നപരോക്ഷം പ്രിയ ഹസ്ത പീഡനം

-59-

ഉടലോർക്കുക ബാഹ്യ, മായതിൻ
തടവും ലോകമതീവ ബാഹ്യമാം;
സ്ഫുട സൗഹൃദ മാന്തരാത്മികം
വടിയുന്നങ്ങനെ തോഴി, ദേഹികൾ?

-60-

അലമിന്നതി ഭീതി;യെന്മന-
സ്സുലയാ; ഞാനിവയൊന്നു മോർത്തിടാ;
കുലനീതിയെ മാംസകുഞ്ചുകം
വില വെയ്ക്കാത്തവർ പടേിയാ സഖീ

-61-

മരണം ഭയസീമയെന്നയേ,
കരുതും ജീവികളങ്ങനാരതം
വിരഹാർത്തയിവർക്കഹോ, ഭയ-
ങ്കരമായ്ത്തീർന്നു ധരിക്ക ജീവിതം

-62-

പുനരെന്തുര ചെയ്വു? പോക നാം;
നിനയായ്കത്തൽ; നടക്കനാം ദ്രുതം
മനതാരരുളുന്നു; കാന്തനാ
വനഭാഗം സഖി, വിട്ടു പോയിടാ

-63-

പരമെൻ മിഴി കാണ്മൂ, വന്നെയോ-
ർത്തെരിയും നെഞ്ചൊടു കർവിടുന്നു കേ
മരുഭൂ വയിലിർജ്ജലാർത്ഥിയായ്-
ത്തിരിയും മാനൊടു തുല്യമെൻ പ്രിയൻ

-64-

വരുവേ പ്രിയ! കണ്ടിടായ്ക! യെ-
കരൾ നിൻ കയ്യെയിൽ, വപുസ്സുമത്തുവാൻ
പുറകേ, ത്വരയാർന്നു പക്ഷിപോൽ

ചിറകില്ലാഞ്ഞതിലീർഷ്യ വയ്പു ഞാൻ

-65-

സ്ഫുടമൻസഖി, ചൊല്വനൻ പ്രിയൻ
വടികില്ലനെ്നവ വടിഞ്ഞു ജീവിതം,
തടസീമയിൽ വിട്ടു രശ്മിയെ-
ക്കടലിൽ പോയ് രവി മുങ്ങിടാ സഖീ

-66-

സ്ഥിരചതേനകൾക്കഹോ, പര-
സ്പരമലേും സമവായ് വഭൈവം
പരനിങ്ങറിയില്ല്; പണ്ഡിതേ,
കരുതായ്കായതു മോഹമനെ്നു നീ

-67-

ഇരവാശു കഴിഞ്ഞിടുന്നിതാ!
വിരഹാൽക്കണ്ഠ പൊറാഞ്ഞു വാപിയിൽ
തിരിയെ പ്രിയയെത്തലോടുവാൻ
കരയുന്നൂ സഖി, കോകനായകൻ

-68-

സ കരുണമിതു ചൊല്ലി, സ്സഹ്യമല്ലാഞ്ഞുതാപം
പികമൊഴിയഴുതപ്പോൾ, തോഴി കണ്ണീർ പൊഴിച്ചാൾ;
അകലയെുമനുകമ്പാശാലികൾക്കന്യ ദു:ഖം
പകരു;മിഹ സമക്ഷം പിന്നയെോതണേ്ടതുണ്ടോ?

-69-

രാവപ്പോൾ വിരമിക്കിലും, സഖി പരീക്ഷിച്ചനെ്നവണ്ണം സ്വയം
ഭാവം മാററിയുടൻ, പ്രസന്ന കുല ദവൈമ്പോലയെമ്പാർന്നവൾ,
പോവാൾ ഭൃത്യരുമായ്ത്തുനിഞ്ഞു വളിെവായ് ലീലയ്ക്കു വിന്ധ്യശേ്വരീ
സവോ ബദ്ധകുതൂഹലം ഹൃദയമനെ്നങ്ങാരു മോരും വിധം

-70-

പിന്നിട്ടറേം വഴി, പല ദിനം
കൊണ്ടണഞ്ഞാവനാന്തം
മുന്നിൽ ക്കണ്ടിട്ടവരിരുവരും
പോയിതക്കാടു നോക്കി
പിന്നിൽത്തള്ളിപ്പരിജനമതും,
സ്വപ്നമാകും പ്രപഞ്ചം
തന്നിൽബ്ബാഹ്യനേ്ദ്രിയ മകലയൊയ്
ചിത്തസത്വങ്ങൾ പോലെ.

മൂന്നാം സർഗ്ഗം

-1-

അഥ വന തട മാർത്തിയാർന്നണഞ്ഞീ-
യധരിത കിന്നര നാരിമാരലഞ്ഞാൾ
പൃഥുമികിലിലകന്ന കൂട്ടു തടേും
വിധുരവലാകകൾ പോലയെങ്ങുമിങ്ങും.

-2-

കുസുമിത വനകാന്തിയാത്മകാന്ത-
വ്യസനിനിനി ലീല വിചാരിയാതെ പോയാൾ;
അസുലഭമണി തേടുവോൻ ഗണിക്കി-
ല്ലസദൃശമാകരമാർന്ന ധാതുഭംഗി.

-3-

ഒരു വഴി തിരിയുമ്പൊഴോമലാൾക്ക-
ങ്ങുരു തര ചമ്പക ഗന്ധമോടുമുള്ളം
പരിചിലഥ ഹരിച്ചു, ‘നർമ്മദോ’ ർമ്മീ-
പരിചയ ശൈത്യമിയന്ന മന്ദവായു.

-4-

“സുഖദമയി! വരുന്നിതങ്ങു നിന്നേ
സഖി,യിത ചമ്പക ഗന്ധ,മന്തെു ചിത്രം!
മുഖരസമിതു മാറ്റി മിന്നുകല്ലീ
നിഖിലവനാവലി നിദ്രവിട്ടപോലെ?

-5-

നലമൊടു തരുനായകാന്തികത്തിൽ-
പ്പലതിത പക്ഷികൾ പാടിടുന്നു ഗീതം;
തളിരുമലരുമാർന്നു തെന്നലേറ്റീ
ലളിതലതാവലി ലാസ്യമാടിടുന്നു!

-6-

ഭിദുര, മഹഹ! പൂർവ്വവിസ്മൃതിക്കീ-
മൃദുതരവായുതരംഗ രംഗലോലം
ഹൃത ഹൃദയ, മഹോ! വരുന്നു തോഴീ,
ഹിതകരമീവഴി ഹേമപുഷ്പ ഗന്ധം!

-7-

ഇവിടെയിളയ തെന്നൽ തന്നിൽ മുങ്ങീ-
ട്ടവികല നിർമ്മലരാക പോകുവാൻ നാം;
എവിടെ മണമിതുത്ഭവിപ്പുവങ്ങെ-
ന്നവിതഥ ജീവിത ദ്വൈതം വസിപ്പൂ

-8-

വരുവിനിവിടെയെന്നലിഞ്ഞു നമ്മെ-
ത്തെരുതെരെയീയടവിക്കു തെക്കുമാറി,
ഉരുകിസലയ ചാരു ശാഖയാട്ടി-
ത്തരുനിര മാടി വിളിപ്പൂ, കാൺക തോഴീ”

-9-

അരുളിയവളിവണ്ണമാവഴിക്കായ്
ത്വരയൊടു മുമ്പു നടന്നു തെറ്റിടാതെ
കരുതിയ മുതൽ നോക്കുവാൻ വനത്തിൽ-
പ്പരിചിതയാമുടമസ്ഥ പോണപോലെ

-10-

ഗിരികടകമണഞ്ഞു മഞ്ജുരവോ-
പരിസരമാർന്നവൾ കണ്ടു വിസ്മയിച്ചാൾ
ഉരുകുസുമമുദാര ശോഭമാരാ-
ലൊരു വനഭാഗമുഷസ്സു പോൽ മനോജ്ഞം

-11-

ഉടനയെുടൾ ഞടുങ്ങിയങ്ങു പൊൾപു-

വിടപികൾ കണ്ടതിമോഹലോഹിതാംഗി

തടവി പുളകപാളിയാംഗമങ്ങെും

സ്ഫുടമവൾ, പൂക്കുമശോക ശാഖിപോലെ.

-12-

തൊഴുതുകരമുയർത്തിയാ വനത്തെ-

പ്പൊഴിയുമനർഗ്ഗള ബാഷ്പവൃഷ്ടിയോടും,

തഴുകി നിഴൽ കണക്കവെ മൂകയായ്ത്തൻ-

വഴി തുടരും സഖിതന്നെ വിഹ്വലാംഗി

-13-

തനുഭരമവൾ താങ്ങവേ വിലങ്ങു-

ന്നനലശിഖോജ്ജ്വലമാകുമകേ ഹസ്തം

വനമതിലഥ ചൂണ്ടി നിന്നുവീണാ-

നിനദസമുദ്ഗത ഗദ്ഗദം കഥിച്ചാൾ;

-14-

“കുസുമ ശബള കാന്തിയാം നഭസ്സിൽ

പ്രസൃമരമാം സ്ഫുടചമ്പകാതപത്താൽ

അസമയ രമണീയ മത്രകണ്ടോ

സുസഖി, യുഷസ്സുഷമയ്ക്കു നിത്യഭാവം?

-15-

വിലസി വയെിലിലിങ്ങു ചിത്രവർണ്ണം

ചലദനിലം പ്രതി ചാരു ചിത്ര ഗന്ധം,

പല വിസൃമര ചിത്രനാദ, മൊന്നാ-

മുലകു തരുന്നു കുതൂഹലം വിഭിന്നം

-16-

ഗഗനതടമിടഞ്ഞു താണതൊക്കും

നഗപതി നീലനിതംബഭൂവിലവേം

ഭഗിനി, പറകയെന്തിതാർന്നതിങ്ങീ-

യഗണിത ദിവ്യവിഭൂതി മർത്ത്യലോകം!

-17-

അനഘ,നമര കല്പനന്റെ നാഥൻ

വനമിതിൽ വാഴണ,മില്ല കില്ലുതോഴി,

തനതു ഗതി തടഞ്ഞു നിന്നുതയേൻ

മനമിഹ, മന്ദുര കണ്ട വാജിപോലെ

-18-

അയി സഖി, നവ ചമ്പകോത്സുകൻ മ-

ദ്ദയിതനഹേതുകമായി, ഹേതുവോർത്തും

സ്വയമവനുമെനിക്കുമാളി, യതേൻ

പ്രിയകരമഞ്ജരി മഞ്ജുദൂതിയായി

-19-

അനഘനവനു ഹേമമഞ്ജരീ, ഹാ!

മനതളിരിൽ പ്രിയരിങ്ങു രണ്ടുപേർതാൻ;

അനിതരസമഭൂതി പൂവിൽ നീയും

വനിതകളിൽ ബ്ബത ഭാഗ്യഹീന ഞാനും

-20-

വിധുതയിളമരുത്തിനാൽ; മഹസ്സാ-
ലധരിത താരക താരിലോമലേ നീ;
മധുപമലിനർ തീണ്ടുകില്ല നിന്മെയ്
വിധുരവനാവലിവല്ലിലമ്പടന്മാർ

-21-

അഹഹ! രമണ, സാർത്ഥമിസ്സുമത്തിൻ
സ്സഹജരസം ഭവദീയ രാഗ യോഗം;
മഹദഭിമതമിങ്ങു ശീലമോരാൾ
സഹചരരകേനിദർശനം മഹാത്മൻ!“

-22-

ദ്രുമമതിലഥ നോക്കി നിശ്വസിച്ച-
സ്സമരുചിയാർന്ന മനോജ്ഞഹസ്തതാരാൽ
സുമമലിവൊടിറുത്തുമുത്തി, മാറിൽ
കമനിയണച്ചഥ ചൂടി ചൂഡതന്നിൽ

-23-

ക്ഷണമുടനെ നിനച്ചു നിന്നുസാദ്ധ്വീ-
മണിയഥ നിശ്ചയമാർന്നപോൽ നിവർന്നാൾ;
“പ്രണയിയിവിടെയുണ്ടു തോഴി, പോന്നി-
ങ്ങ്ങണയുമാലംകൃതയാക്കുകെന്നെ”യെന്നാൾ.

-24-

“അഹമിതമിതകേൾ പ്രതിധ്വനിക്കു-
ന്നവിരതമാർത്തിനിബന്ധനസ്വനങ്ങൾ;
ഇവിടെ വഴികാൺഹന്ത! വേർതിരിക്കാ-
മവനുടെ സംഗമഗന്ധ ബന്ധുരങ്ങൾ

-25-

വടിയുക വിചികിത്സ വത്സലേ, നീ
പടിമ മദിന്ദ്രിയ മാർന്നിടുന്നു പാരം
പൊടി ഝടിതി തുടർച്ച ദർപ്പണം പോ-
ലടിതളിവാർന്നൊരു വാപി തൻ ഹ്രദംപോൽ

-26-

സ്വവശസുലഭ ഭൂഷയാലണിഞ്ഞെ-
ന്നവയവപംക്തിയലങ്കരിക്ക തോഴീ
സവിധമതിലണഞ്ഞുകാണണംകേ-
ളവികലശോഭയൊടെന്നെയാത്മനാഥൻ”

-27-

ത്വരിതമിതരുൾ ചെയ്തു തോഴിയോടായ്
സ്ഫുരിതതനുപ്രഭമോടി ബദ്ധവേഗം
തരുണി തരി നികഞ്ജമൊന്നു പുക്കാൾ
തരള തടില്ലത കന്ദരം കണക്കേ

-28-

ഉടനെ മതമറിഞ്ഞൊരുക്കി നൽപ്പൂ-
മ്പൊടി, പുതുപൂനിര, നല്ല പല്ലവങ്ങൾ

ഝടിതിയിവയൊടൊത്തു തോഴി വള്ളി-

ക്കുടിലതിലത്തെി വസന്തകാന്തിപോലെ

-29-

അനുപദമണിയിച്ചു ജന്മരമ്യം

തനു തളിവാർന്നു വളിക്കു നിർഗ്ഗമിച്ചാൾ

ഘന മനലപുടം വടിഞ്ഞു കാളും

കനകശലാക കണക്കെ കോമളാംഗി.

-30-

വിരളമണിസുമങ്ങൾ പൂണ്ടു, മംഗം

പരിഹിതനീല നവാംബരാഭ കൊണ്ടും

പരിഗത സുമകാല തുല്യമാർന്നാൾ

സ്ഫുരിത പരാഗ മനോഹരം വരാംഗി.

-31-

അരികിലഥ വിചിത്രവർണ്ണമല്ലേം

വിരിതടവിടുമോരാനതർ പുറംപോൾ

തരു മലർ നിര വീണു ഭംഗി തടേു-

ന്നൊരു ശിലമേ തനുഗാത്രി ചന്നെിരുന്നാൾ

-32-

അവിടമറികയാലുമാളി, ലീലാ-

വ്യവസിതസിദ്ധിയിലാശവയ്ക്കയാലും

സവിധമതിൽ മറഞ്ഞു വിശ്രമിച്ചാ-

ളവയവ സാദ മസഹ്യമാകയാലും

-33-

മടുമലർശില തന്നിലന്തി മഘേ-

ക്കൊടുമുടി പറ്റിയ താരപോൾ വിളങ്ങി

തടമതിലഥ തന്വി നോക്കി, നോട്ടം

സ്ഫുടകിരണങ്ങൾ കണക്കെ നീട്ടി നീട്ടി

-34-

പ്രിയമൊഴി വനദവേരൊതിടും പോൾ

സ്വയമഥ പൊങ്ങി കപോതഹൂതഘോഷം

പ്രിയനുടെ കഥപോൾ പ്രവൃദ്ധരാഗം

കുയിലുകൾ പാടി കുഹൂ കുഹൂനിനാദം

-35-

അളിപടലികൾ മൂളി; രന്ധ്രമല്ലേം

മുളകൾ മരുത്തിലുലഞ്ഞു മല്ലെയൊതി;

തളിർനിര മൃദുതാളമകോി;യവേം

കളകളമായതി മോഹനം വനത്തിൽ.

-36-

“വരിക ഹൃദയ നാഥ! വകൈി കാണ്മാൻ

തിരുവടി മൗലിയിൽ വയ്ക്കുവൻ മഹാത്മൻ!

തരിക ചിര വിയുക്തദർശനം, നീ

കരുണ വഹിക്കുക, ദാസി ഞാൻ ദയാലോ”

-37-

അരുതു ചെറുതുമെന്നില പ്രിയം;ഞാ-
നൊരു പിഴ ചെയ്‌വതിനോർക്ക ശക്തയാകാ
സ്ഥിരചരിത, മദീയ ജീവിതത്തിൽ
പ്പരമഭിവാഞ്ഛയെനിക്കുനിന്നിലല്ലോ
-38-

തരുമനുമതിതാത, നിങ്ങുകാലം-
വരുമതിനെന്നിവൾനാഥ, കാത്തിരുന്നേൻ;
ഗുരുജനഭയ പഞ്ജരസ്ഥ കഷ്ടം
പരനഥ പൈങ്കിളിപോലെ ദത്തയായേൻ
-39-

അതുവരെയഭിമാനമാർന്നു ഹാ ഞാ-
നതുല, ഭവാനൊടുതുല്യ ശീലയെന്നായ്
അഥ കരുതിയമൂല്യരത്നമേ, യീ-
ശ്ലഥമതി നിൻ ദയനീയ ഭൃത്യയെന്നായ്
-40-

കരുതുവതിഹ ചെയ്‌വവയ്യ, ചെയ്‌വാൻ
വരുതി ലഭിച്ചതിൽ നിന്നിടാ വിചാരം;
പരമഹിതമറിഞ്ഞുകൂട; യായു,
സ്ഥിരതയുമില്ലതി നിന്ദ്യമീ നരത്വം.
-41-

പരവശയിവളപ്രഗൾഭയാം നാൻ
വിരസത ചേർത്തതിൽ വെയ്ക്കൊലാ വിരോധം
വരിക, യനുഭവിക്ക, കയ്പുപേയി-
പ്പരിണതമാം ഫലമിപ്പൊഴോമനേ, നീ
-42-

ചിരതരമായി നാഥ, നിന്നിൽ വാണെൻ
കരളുമിയന്നു ഗുണോൽക്കരംസ്ഥിരാത്മൻ
കരുതുക, യതു മൂലമെന്നെയോർത്തീ-
ലൊരു നിമിഷാർദ്ധവുമന്യനുള്ളതായ് ഞാൻ
-43-

മതി ഭയമഥവാ, മദുത്സുകൻ നീ-
യതി വിമലാശയനന്യഥാ ധരിക്കാ;
ദ്യുതിയിലിരുളഴില്ല, രാഗഭൂവാം
മൃതിയിൽ മലീമസശങ്കയങ്കുരിക്കാ
-44-

കുയിലിണയിലലിഞ്ഞു പാടിടുന്നു;
മയിലിത തൻ പിടയോടുമാടിടുന്നു
പ്രിയയെയനുനയിച്ചിടുന്നു സിംഹം
പ്രിയതമ, നീയണയാഞ്ഞു ഞാൻ വലഞ്ഞു
-45-

ശരി, നയനപഥത്തിൽ നിന്നിടുന്നു-
ണ്ടൊരു നിമിഷം പിരിയാതെയെൻ പ്രിയൻ നീ
പര, മതുനിഴൽപോലെ യിന്ദ്രിയങ്ങൾ-
ക്കരതിദ ദർശനമായി, ഞാൻ വലഞ്ഞു

-46-

അവഭയമഴലറേി യോമനേ! പോ-

ന്നിവിടമണഞ്ഞിവൾ നിന്റെ മേനി കാൺമാൻ

അവശത പെരുകുന്നു, നിന്നെ നീയി-

ന്നവിടെ മറയ്പതു? നാഥ, ഞാൻ വലഞ്ഞു

-47-

പ്രണയ ശിഖിയിൽ വെന്തിടുന്നിതാത്മാ-

വണയുക, തന്നെന്നലണഞ്ഞുചമ്പകത്തിൽ;

ഘൃണ തടവുക, യെന്റെയോമനേ, പോ-

ന്നണയുക, നിൻ പ്രിയ, ലീല ഞാൻ വലഞ്ഞു

-48-

കരുണ കരുണമീവിധം പുലമ്പി-

ക്കരുമനയാലവൾ മൂർച്ഛയാർന്നിരുന്നാൾ;

വിരതപവന വാപിപോലെ, വണ്ടിൻ-

വിരുതമടങ്ങിയ ഗുല്മമന്നെപോലെ

-49-

പ്രണയനിഭൃത ചിത്തമങ്ങനങ്ങാ-

തിണകളെ നോക്കി മൃഗങ്ങളൊക്കെ നിന്നു;

ഗണമൊടു പതഗങ്ങൾ പാതിപാടി

ക്ഷണമറിയാതയിരുന്നു ശാഖിതോറും

-50-

ചടുലലതകളാടിടാതെ ചാഞ്ഞാ

വിടപികൾ മലേനുമൂർച്ഛയാർന്നു നിന്നു

അടവിയധിക മൗനമാർന്നു മളേം

ഝടിതി നിറുത്തിയ രംഗഭൂമിപോലെ.

-51-

നിയതചരമയാന, നപ്പൊഴോജഃ

ക്ഷയദയനീയനഹസ്കരൻ തലോടി

സ്വയമുപചിതരാഗമാം കരത്താൽ

പ്രിയമൊടു ഭൂമിയെ മന്ദമങ്ങുമിങ്ങും

-52-

ഹൃദയ ഹരണമാ വിലാപഗീതം

സദയത ചേർത്തിതു ചതേനത്തിനല്ലൊം

മദനനിവിടയെത്തുകില്ലയോ? തൻ

ഗദവുമവസ്ഥയുമോർത്തിടാതെ തന്നെ.

-53-

ഉരഗനിരകൾ ധൂർത്തവംശരാഗം

തിരയു; -മലിഞ്ഞുവിഡംബഗാഥ കടേ്ടും

സുരരണയു;-മലം ഫലാർഹമാണീ

സരള മനോഹരമായ സത്യഗാനം.

-54-

“അഴൽ മതി, വനമധ്യദീപികേ, നിൻ

നിഴലായി, നോക്കുക, പിന്നിലോമലേ നീ”

വഴിയയിതി വിദഗ്ദ്ധ തോഴിയോതും

മൊഴിയവളംബരവാണിപോലെ കേട്ടു

-55-

ത്വരിത മുദിത ബോധയായ്ത്തിരിഞ്ഞ-
ങ്ങരികിലഹോ! സതി രൂപമൊന്നു കണ്ടാൾ
പരവശത പിണഞ്ഞൊരംഗമോടും
വിരവിലതിന്നടി കൂപ്പിനാളണീറ്റാൾ.

-56-

പറകിൽ വികൃത രൂപമാമതിൽത്താൻ
നിറയുമൊരമ്പൊടു ലീല കൈകൾ നീട്ടി
വിറയൊടുമിണ മുമ്പു വിസ്ഫുടാശം
ചിറകു വിതിർത്ത കപോതി പോലണഞ്ഞാൾ

-57-

അവനുമവശനെങ്കിലും സ്വബോധം
വ്യവഹിതമെങ്കിലുമാഞ്ഞു നോക്കിനിന്നാൻ
അവളെ യതി വിരൂപ, നസ്ഥിശേഷൻ;
ധ്രുവമിഹ മാംസനിബദ്ധമല്ല രാഗം

-58-

അവയവ മിതരേതരം തലോടാ-
നവനവളൊത്തു തുനിഞ്ഞു ലാക്കു തെറ്റി,
സ്വവദനമതിരിട്ടു ദർപ്പണത്തിൽ
സവിധമണഞ്ഞൊരു കുട്ടി പോൽകുഴങ്ങി

-59-

ദയയൊടവൾ തലോടിയുമ്മ വെച്ചാൾ
ദയിതനെ രാഗമിരുന്ന ഹൃത്തടത്തിൽ;
നിയതമഴൽ പടരുന്ന നെറ്റിമേലും,
പ്രിയതമ, പൈതലെയമ്മയെന്നപോലെ

-60-

ഉടലവനിലണച്ചു ശുഷ്കമാകും
വിടപിയിൽ മോഹനവല്ലി പോലെ നിന്നാൾ;
തടവി വിവശമംഗ, 'മോമനേ', യെ-
ന്നിടറി വിളിച്ചവൾ കണ്ണുനീർ ചൊരിഞ്ഞാൾ

-61-

മദജനകമഭീഷ്ട രൂപവും തൽ-
കദന വിമർദ്ദന മംഗസംഗവും ഹാ!
സദയ മധുരവാക്കുമുള്ളിലാഴും
മദനനു മോഹമകന്നപോലെ തോന്നി

-62-

പ്രിയത കര കവിഞ്ഞു പാർത്തു വീണ്ടും
പ്രിയയുടെ മോഹന മോഹനം മുഖാബ്ജം
സ്വയ മലിവൊടുമൊന്നവൾ മുകർന്നാൾ
ഭയമുളവായതുപോലെ ഹാ! വടിഞ്ഞാൾ

-63-

ക്ഷണമവൾ സുഖമീലിതാക്ഷിയാമ-
പ്രണയി മറഞ്ഞതറിഞ്ഞിടാതെ നിന്നാൾ;

അനുപദ മഥ നോക്കിനാൻ, ശപിച്ചാ-
ളനുകനെ വിട്ടൊരുധന്യ ബാഹുബന്ധം
-64-
“പ്രിയ ഖഗ, കരമായ കൂടു ഭാഗ്യ-
ക്ഷയമതിൽ വിട്ടു പറന്നു പോകിലാം നീ;
സ്വയ മഹഹ! ദുരന്തരാഗപാശം
പ്രിയവിടുകില്ലിവളെ”ന്നു പിന്തുടർന്നാൻ.
-65-
ഉടൻ വിളറി മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രലേശം
തടവുമവൾ മഹുദൂരലക്ഷ്യനായി
ഉടനെ വലിയ കാട്ടിൽ വന്മഴക്കാ-
റിടയിലിളംപാറ പോലെ ലീനനായി
-66-
തരള ഹൃദയ കഷ്ടമത്രെ ബാഢം
പരവശയാമതു കണ്ടൊരാ വരാംഗി?
തിരിയെ മദനനെന്തിനോടി?-യെന്താം
പരിണതി ഹാ! വിധി വാമ്യമെന്തു ചെയ്വൂ!
-67-
ഭൃശജവമവനെത്തുടർന്നു വീണ്ടും
ശശിയെയനുദ്രുതതാരപോലെ സാധ്വി;
അശരണയവളെത്തുടർന്നു താരാ-
വശഗതയാമുപതാരപോലെ തോഴി
-68-
അതിജവമോടണഞ്ഞു കണ്ടു ദൂരെ-
സ്സതി തടിനീതട ഗണ്ഡ ശൈലകൂടം;
ഗതിയിൽ മദനനേരിടുന്നതും ചെ
ന്നതിലൊരു ധൂസര മേഘരേഖപോലെ
-69-
ഉടനെയപരിഹാര്യമാമപായം
പററുമവനെന്നവൾ കണ്ടു കുണ്ഠയായി;
അടികളൊരു തരിമ്പു മുമ്പു നീങ്ങാ-
തുടൻ മരവിച്ചഥ കണ്ണുമന്ധമായി
-70-
സമയമതിലുയർന്ന ഘോരവാരി-
ഭ്രമമൊടകാലിക വൃദ്ധി രവേയാർന്നു
ഘുമഘുമരയഘോഷമേറിയാരാൾ
യമപുരിതന്നിലടിച്ച ഭേരിപോലെ
-71-
രവി ജലധിയിലാശുമുങ്ങി, രവോ-
സവിധവനങ്ങളിൽ നിന്നു രശ്മി നീങ്ങി;
പവനനുമഥവിട്ടു ചമ്പകത്തെ,
ഭുവനവുമപ്പൊഴുതപ്രസന്നമായി
-72-

അഥ മദനനകുന്നു ശൂന്യമായ് തൻ-
പഥമതുപക്ഷി വടിഞ്ഞ ശാഖിപോലെ;
കഥയവസിതമെന്നു ബുദ്ധിയാലും
വ്യഥയെഴുമാസ്സതി കണ്ടു ശുദ്ധിയാലും
-73-

ഉടനെയെഴൽ പൊറാഞ്ഞു വീണുരുണ്ടാൾ;
ഝടിതിയെണീറ്റു കൃതാർത്ഥപോൽ ഹസിച്ചാൾ,
ഒടുവിൽ മദനനെത്തി നിന്ന ദിക്കി-
ന്നുടനവൾ നിദ്രയിലെന്നപോൽ നടന്നാൾ
-74-

ജവമവിടെയണഞ്ഞു, 'രവേ' നീട്ടും-
ധവള തരംഗ കരങ്ങളിൽ സന്തോഷം
അവളുടനെ കുതിച്ചു കൊള്ളിമീൻ പോ-
ലവനതയാവതു ഹന്ത! തോഴി കണ്ടാൾ
-75-

മനമുഴറിനടുങ്ങിയാശു വീണാൾ
പുനരിവളേറ്റു വിഷണ്ണയായി നിന്നാൾ
അപഹൃത ധനനായ ലുബ്ധനെപ്പോ-
ലപഗതദീപനരണ്യപാന്ഥനെപ്പോൽ
-76-

"അയിസഖി,യയി സോദരീ,യഹോ നിൻ
ക്രിയയതി നിഷ്ഠുര"മെന്നെ നീ വടിഞ്ഞു;
പ്രിയനെയനുഗമിച്ചു ധന്യയായ് നീ;
സ്വയമഥവാ-വിധിയിന്നു തൃപ്തനായി
-77-

എവിടമിവിടെ,മെങ്ങു വാസഭൂ,വേ-
തിവരുടെ കാംക്ഷിത, മെന്തു സംഭവിച്ചു?
അവിദിത പരിണാമമൊക്കെയോർക്കിൽ
ശിവ ശിവ! സർവ്വമനാഥമീ ജഗത്തിൽ!
-78-

അനിശമവനി ഗർഭമാർന്നുദിപ്പൂ
പുനരനിശം വ്യഥയാർന്നുപോയ് ലയിപ്പൂ
അനുഗതരയമാർന്നു നില്പുരവേ,
മനുജനുമോർക്കുകിൽ നീയുമൊന്നുപോലെ
-79-

വിദിതമിതഥവാ ചലാചലത്വം
കദമിയന്നയി, കഴേൊലായിവണ്ണം,
നദി,-സപദി വഹിച്ചിടുന്നു നീയാ
ഹൃദയയുഗം സ്ഥിരസൗഹൃദം ഹ്രദത്തിൽ
-80-

ശരി, നിജചരിതത്താലീ ജഗൽ സ്വപ്നഭീതൻ
നരനു മുഥുനമേ, ഹാ നൽകിയാശംസ നിങ്ങൾ;
തിരിയെയെവിടെ നാം കാണുന്ന, തൽ ധീയയെയും ഹാ;
ധരയെയുമിത! തുല്യം മൂടി ഗാഢാന്ധകാരം

-81-

ആസക്താശയ കണ്ടേു മാധവി കിട-

ന്നവേം നിരാലംബയായ്

ഭൂ സംശ്ലഷേമിയന്നുറങ്ങി ശിശുപ□□;

ജ്രംഭിച്ചു മുന്നി□ തദാ

ഹാ, സിക്താംഗ,രതീവ സുന്ദര□, യുവ-

സ്ത്രീ പുംസ ചിഹ്നം പരം

ഭാസിക്കും, പരിവഷേമാ□ന്ന വദന-

ശ്രീ പൂണ്ട രണ്ടാളുക□

-82-

“ആരും ത□ഴിയുലകി□ മറയു-

ന്നില്ല; മാംസം വടിഞ്ഞാ□-

ത്തീരുന്നില്ലീ പ്രണയ ജടിലം

ദഹേിത□ ദഹേബന്ധം;

പ□രും ഖദേം; പ്രിയസഖി, ചിരം

വാഴ്ക മാഴ്കാതെ; വീണ്ടും

ചരേും നാം ക□;-വിരത ഗതിയാ-

യില്ല സംസാര ചക്രം”

-83-

ആ രാജമാനരിതു ച□ല്ലി; യുണ□ന്നു തൃഷ്ണ

തീരാതെ ത□ഴി;യവരങ്ങുടനേ മറഞ്ഞു;

പാരാകെ വീണ്ടുമവ□ കണ്ടു; വിളങ്ങിയതേു-

മ□രാത്തപ□ലെ യുദയ□പരി ക□മ്മസാക്ഷി

-84-

അഥ സകലം നിനയ്ക്കുകിലു-

മട□വഹി, ച്ചട വീ-

പഥമവ□ വിട്ടു പ□യി; -ജവ-

മാരുജ നീങ്ങുവത□?

കഥയനുയാതര□ടവ□ പറഞ്ഞു

കരഞ്ഞു പരം;

വ്യഥയ□ടഹ□! മടങ്ങിയവ□,

തങ്ങിയ□രടേമവ□

-85-

ശഷേം നാ□ സ്വയമാ സഖീ രമണനെ-

ത്തടേുന്ന□രന്നാ□ന്ന ത□-

വഷേം സാ□ത്ഥകമാകുമാറുടനെ താ□

കൈക്ക□ണ്ടു ചീരാംബരം

ദ□ഷ സ്പ□ശമഴൊത്തതാം വ്രതമടുെ-

ത്തന്യാ□ത്ഥമായ്, ജ്ജീവിതം

ത□ഷം പൂണ്ടു നയിച്ചു;ലൗകികസുഖം

തുച്ഛം കൊതിച്ചീലവൾ.

-ശുഭം-

Article Sources and Contributors

ലീല *Source*: http://ml.wikisource.org/w/index.php?oldid=17498 *Contributors*: Hari Nair, Kannuran, Shijualex, Sidharthan, Thachan.makan, 2 anonymous edits

Image Sources, Licenses and Contributors

Image:Asan1.jpg *Source*: http://ml.wikisource.org/w/index.php?title=പ്രമാണം:Asan1.jpg *License*: unknown *Contributors*: Shijualex

അനുമതി

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported
http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/